

לוליטה, טום סויר וחבריהם מעולם הספרות

ספרות

בדיונית

הנראית צעירה ומפלטת בשביל אשה/ילדה, המתאימה בהחלט ללוליטה היוערת את כוחה. במחקר גילתה יעל שבכיגוד הספרדי יש לטול סימליות מיוחדת, התלויה באזור הגיאוגרפי שבו זה נלכש. יעל לקחה את הטול והשתמשה בו כפרוות מינק קיצית וצבעונית — סגול, ירוק וצהוב — המכסה את הכתפיים.

הבגדים, כולם בלכך עם גימורי צבע הבאים להדגיש את קווי העיצוב, גזורים צמוד וחושפים חלקי גוף שונים כמו כתפיים, בטן, גב וקצת מהחזה. ישנו שימוש רב בוולנים (נפנפות) המופיעים בכל קבוצה, אם זה בחלק העליון ליד הכתפיים או אם זה במכפלת החצאית, ובכך נותנים נפח לצלליות. על כפות הרגליים נעלה יעל לדרוגמניות נעלי-ספורט, כשהלשון של הנעל מושטת החוצה בחוצפה.

חלון עם נוף (הידוע בגירסתו הקולנועית כזיכרונות אהבה מפירנצה) הוא אשר השפיע על רליה קפזוה

בלים לפני 20 שנה, אך יצאו מזמן מהאופנה, אלו הם סריגים העשויים במכונה עגולה, מאקרילן, אשר כשי לעצמם אינם משאירים שום גירוי יצירתי. צפרא התייחסה אל הסריגים כאל כדים ארוגים והשתמשה בציבעי

צ'ארלס דיקנס נתן את ההשראה ל-אורנה חזן כהן (למעלה משמאל) אורנה השתמשה בכדים מכותנה: מעיל רחב וארוך, המעוט בכפתורים עטופים בחוטים שהיו

בשימוש לפני שנים בציפות של כריות ושמיכות. מת-חת גופיה סרוגה ומכופתרת מלפנים. קצרה, החושפת עור, עם מיכנסים נפוחים המתרחבים כלפי מטה. להשלמת המראה: כובע הנראה מקושט בפירחי בד.

ממעט כולם היו שם. גדולי עולם האופנה בארץ, הורים גאים ומעצי בות-צעירות ונרגשות. אך מעל הקהל ריחפו אורחים שנראו, אך לא נראו. נראו בכגרים, אך לא בגופן.

חמישה מגדולי הסיפרות העולמית הם, כנראה, האבות הרחוקים של האופנה הישראלית 1987.

אורחי הכבוד הסיפרותיים היו מרק טוויין, שהיה מיוצג על-ידי טום סויר והקלברי פיין; ולאדימיר נאבוקוב שכתב את לוליטה, אדוארד מורגן ("אייאס") פורסטר, הסופר האנגלי, מחברו של הספר — חלון עם נוף, צ'ארלס דיקנס וג'וזף קונרד, בעל לב המאפליה. עמוס עוז לא היה.

זאת היתה תצוגת האופנה השנתית של מיכללת שנקר לעיצוב טקסטיל ואופנה.

מתוך מכלול העבודות המרשימות של הבוגרות בלטו במיוחד חמש מעצבות מוכשרות, שלהן רקע משותף מפתיע: השראה מעולם הסיפרות.

לשון בחוץ. היתה, למשל, קולקי ציה של צפרא פרלמוטר (28) מקיבוץ מפלסים, אשר הגיעה אל האופנה אחרי שוטטות בעולם ועיסוקים שונים, כד-רך של אלימינציה.

צפרא השתמשה בכדים שהיו מקור

גיזף קונרד החזיר את גיל בלוך (משמאל) לתחום השחור לבן. מיקטורן בצורת טרפז עם דשים רחבים בשרוול. מתחת שימלה צמודה בעלת טליה גבוהה, כשהצבע השחור.

ולאדימיר נאבוקוב בסיפרו לוליטה הודיך את יעל א-קצר עם גימורי צבע בנפנפות (משמאל) עם חצאית המסתיימת בנפנפות.

ארמה כמו כו', חום, כתום-מלוכלך, ובתור תבלין שיכניס עניין הוסיפה בורדו. בקולקציה היא עיצבה ז'קטים עם מיכנסי 3/4, קצרים או ארוכים, וחצאיות כשמתחת מציצים לפעמים תחתונים ארוכים עם תחרה.

כדי להשלים את המראה הלבנישה על רגלי הדרוגמניות גרביים הלבוישים ברישול.

התוצאה הסופית העלתה בהחלט חיוך. מראה הבגדים היה מרענן, שובב ומלא הומור. ניכרת היתה השפעתם של ההרפתקנים המפורסמים הקלברי פיין ותום סויר, אשר נראו כאילו הופיעו כדי לראות אם הם לא מפסידים משהו.

